

ABSTRAKT

Název: Syndrom vyhoření v učitelské profesi

Cíle: Diplomová práce si kladla za cíl popsat míru syndromu vyhoření u učitelů základních škol, středních škol a gymnázií. Dalšími cíli pak bylo porovnat míru syndromu vyhoření mezi skupinami učitelů, jež spojují sociodemografické či profesní charakteristiky a popsat názory učitelů na téma syndromu vyhoření.

Metody: V rámci praktické části práce jsme využili dotazníkové šetření, kterého se zúčastnilo 653 probandů – učitelů. Dotazníkové šetření se skládalo z dotazníku MBI a z položek vytvořených autorem. Pro rozesílání byla využita internetová platforma Survio. Pro výběr respondentů byla použita metoda sněhové koule, prostý záměrný výběr a prostý záměrný výběr přes instituce. Analýza dat byla provedena v programu Excel a Statistica.

Výsledky: Zjistili jsme vysoký stupeň emocionálního vyčerpání u 34 % učitelů, vysoký stupeň depersonalizace u 12 % učitelů a nízký stupeň pracovního uspokojení u 26 % učitelů. Ačkoliv je syndrom vyhoření ve školském prostředí poměrně známý fenomén, z hlediska prevence mu není věnována dostatečná pozornost. Vyhoření se netýká pouze věkově či pracovním starších učitelů, ale především učitelů začínajících. Zjištěny byly také další názory učitelů na syndrom vyhoření a souvislosti mezi syndromem vyhoření a různými zkoumanými jevy.

Klíčová slova: syndrom vyhoření, učitel, stres